

PRZYGŁAD PRASY ZAGRANICZNEJ

CODZIENNY BIULETYN
WYDZIAŁU PRASOWEGO

MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH

Rok VI

Warszawa, poniedziałek 7 grudnia 1931 r.

Nr. 281

ADRES REDAKCJI: Plac Marsz. Piłsudskiego 9, tel. M. S. Z., wewn. Nr. 53

TREŚĆ: Sprawy polskie: Polska a Jugosławja. Polska polityka zagraniczna. — Sytuacja polityczna w Polsce. Polska a Niemcy. Polska a ZSRR. — Zagadnienia ogólne: Sprawa rozbrojenia. — Francja a Anglja. — Imperjum Brytyjskie. — Sytuacja polityczna i gospodarcza w ZSRR. — Państwa bałtyckie.

SPRAWY POLSKIE

POLSKA A JUGOSŁAWJA. POLSKA POLITYKA ZAGRANICZNA.

Deutsche Allg. Ztg. 5. XII. w koresp. z Warszawy p. n. „Czy przyłączenie się Polski do Małej Ententy?” pisze, że wizyta min. Marinković'a w Warszawie zdaje się mieć związek z pogłoskami, nadchodzącymi z Paryża o przyłączeniu się Polski do Małej Ententy.

Dziennik uważa za znamienny artykuł „Kurjera Porannego”, pisma, stojącego blisko polskiego Sztabu Głównego, w którym to artykule mowa jest o konieczności zmiany stanowiska Polski wobec narodów słowiańskich.

Dziennik podnosi, że te rozważania niewątpliwie odgrywały wielką rolę w konferencji marsz. Piłsudskiego z min. Marinković'em. Artykuł ten pozwala wnosić, że Polska zmierza do utworzenia wspólnego frontu państw bałkańskich. Na przeszkodzie stoi Czechosłowacja, ale Polacy spodziewają się dojść z nią do porozumienia. Natomiast projekty te oznaczają stanowisko odmowne w odniesieniu do Rosji. Widocznie Warszawa niezbyt poważnie traktuje odbywające się rokowania o pakt nieagresji.

Le Quotidien 5. XII. zamieszcza oświadczenie, udzielone przez min. Marinković'a ag. Havas p. n. „P. Marinković widzi w kampanji rewizjonistycznej jedną z przyczyn kryzysu ekonomicznego”.

Ten sam dziennik, informując o konferencji min. Marinković'a z marsz. Piłsudskim, notuje przywiązywane do niej duże znaczenie oraz przewidywane znaczne zbliżenie się Polski do M. Entente'y, jako skutek tej konferencji.

Ceske Slovo 5. XII. w kor. z Warszawy podaje notatkę o artykule „Kurjera Porannego” o stosunku Polski do narodów słowiańskich.

W koresp. z Paryża pisze, że prasa paryska poświęca wiele uwagi wizycie Marinković'a w Warszawie. We francuskich kołach rządowych wizyta ta wywołała zadowolenie.

Prager Presse 6. XII. w koresp. z Paryża informuje o art. „Temps” z powodu wizyty min. Marinković'a, w którym dziennik francuski podnosił ko-

rzyści, wynikające z porozumienia się Polski i Jugosławji.

Kölnische Ztg. 5. XII. cytuje komunikat oficjalny o naradach min. Marinković'a w Warszawie.

Deutsche Tageszeitung 6. XII. podaje ustępy z komunikatu urzędowego, wydanego z powodu pobytu min. Marinković'a w Warszawie, pod nagłówkiem „Polsko - jugosłowiańskie porozumienie przeciwko rewizji”.

Frankfurter Ztg. 5. XII. w koresp. z Warszawy pisze, że dwudniowy pobyt min. Marinković'a w Polsce nie przyniósł konkretnych wyników. Z polskiej strony poruszano dawną myśl utworzenia bloku państw rolniczych, ale Marinković traktował tę sprawę tylko historycznie i nie posunął się poza ramy zwykłych grzeczności. „Kombinacje prasy paryskiej co do przystąpienia Polski do Małej Ententy uważa się tutaj za nieaktualne”.

Frankfurter Ztg. 5. XII. w koresp. z Warszawy pisze, że według wiadomości z miarodajnego źródła rząd polski zamierza jeszcze w tym miesiącu podwyższyć cła w ramach dotychczasowej taryfy. Min. Zaleski powiadomił rząd francuski o tym projekcie celem uniknięcia nieporozumień ze swym sprzymierzeńcem. Obrót handlowy z Niemcami spadł w roku bieżącym o 30 proc. w porównaniu z rokiem ubiegłym.

SYTUACJA POLITYCZNA W POLSCE. POLSKA A NIEMCY. POLSKA A Z. S. R. R.

Germania 6. XII. w koresp. z Katowic pisze, że w obradach komisji społecznej Sejmu Śląskiego przedstawiciele obozu rządowego zgłosili wniosek o wydalenie robotników z Górnego Śląska, będących obywatelami niemieckimi. Przedstawiciel partji Korfantego domagał się najpierw rozpatrywania swojego wniosku i wniosek rządowy został obalony głosami partji Korfantego i niemieckimi.

Der Tag 5. XII. w koresp. z Katowic p. t. „Bez-wstydna nagonka na Niemców na wschodnim Górnym Śląsku” pisze, że Związek Obrony Kresów Za-

PRACOWNIA DZIENNICZA

WYDAWCA: WYDZIAŁ DZIENNICZY
WYDZIAŁ DZIENNICZY
WYDZIAŁ DZIENNICZY

Rok VI
Wyszawa, październik 1931 r.
Adres redakcji: plac Marsz.

Wyszawa, październik 1931 r.
Adres redakcji: plac Marsz.

SPRAWY POLSKIE

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

PODSKAZA A NIEKAZA

Wyszawa, październik 1931 r.

Wyszawa, październik 1931 r.

Wyszawa, październik 1931 r.

Wyszawa, październik 1931 r.

Wyszawa, październik 1931 r.

Wyszawa, październik 1931 r.

Wyszawa, październik 1931 r.

Wyszawa, październik 1931 r.

Wyszawa, październik 1931 r.

Wyszawa, październik 1931 r.

Wyszawa, październik 1931 r.

Wyszawa, październik 1931 r.

Wyszawa, październik 1931 r.

Wyszawa, październik 1931 r.

Wyszawa, październik 1931 r.

Wyszawa, październik 1931 r.

Wyszawa, październik 1931 r.

Wyszawa, październik 1931 r.

Wyszawa, październik 1931 r.

SYTUACJA POLITYCZNA W POLSCE PODSKAZA A NIEKAZA PODSKAZA A NIEKAZA

Wyszawa, październik 1931 r.

Wyszawa, październik 1931 r.

chodnich przesał wojewodzie rezolucję, domagającą się zwolnienia wszystkich obywateli niemieckich z zakładów przemysłowych, ponieważ nie są oni potrzebni. Z motywów tej rezolucji wynika, że Związek ten i różne zbliżone do niego organizacje dają do zupełnej polonizacji przemysłu górnośląskiego.

Vossische Ztg. 4. XII. w koresp. z Warszawy podaje notatkę o reorganizacji polskiego Sztabu Głównego oraz pisze o spisie powszechnym w Polsce, który zdaniem dzień odbędzie się według nowej metody, jeżeli chodzi o mniejszości narodowe. Mianowicie dotychczas ludność była liczona według narodowości, a teraz wstawiono na to miejsce język ojczysty. Ponieważ wiele dzieci mniejszości narodowych uczęszcza do szkół polskich, wielka część mniejszości może być w ten sposób zaliczona do ludności polskiej.

Vossische Ztg. 5. XII. w koresp. z Warszawy p. t. „Nie będzie żadnej dynastji Hohenzollern - Piłsudski“ pisze, że koła urzędowe polskie zaprzeczyły pogłoskom a jakichkolwiek projektach utworzenia dynastji polsko - rumuńskiej, uznając wiadomości te za zmyślone.

Vossische Ztg. 3. XII. w koresp. z Warszawy podaje zeznania prof. Motza w procesie przywódców opozycji p. t. „Przez Brześć do monarchji?“

Kölnische Ztg. 6. XII. pisze o książce Oertzena „Das ist Polen“, że po tytule możnaby oczekiwać ostrej napaści na Polskę oraz wykazania jak dalece Polacy są gorsi od Niemców. Jednak tytuł ten wprowadza w błąd. Autor doszedł do wniosku, że bez załatwienia spraw polsko-niemieckich nie potrafią Niemcy wielu doniosłych zagadnień przeprowadzić po swojej myśli w polityce międzynarodowej; dziennik zaznacza, iż Oertzen powinien był wskazać, jak sobie wyobraża załatwienie spraw z Polską.

Dreptatea 4. XII. zamieszczając recenzję książki v. Oertzena „Das ist Polen“ podkreśla trudność położenia międzynarodowego, wynikającą stąd, że kiedy

jedni urządzają konferencje i zawierają paktów ubezpieczające przed wojną, inni w tym samym czasie w N. Jorku zalecają rewizję układów pokojowych, co oczywiście musi doprowadzić do nowej wojny.

Izwiestja 5. XII. zamieszczają krótkie doniesienie Bratina o zmianach w polskim sztabie głównym. Korespondent pisze, że pogłoski, jakoby marsz. Piłsudski zamierzał przeprowadzić „reformę napoleońską“, a to przez skasowanie sztabu generalnego, potwierdzają się. „Likwidacja sztabu generalnego wywołuje wielką sensację w kołach politycznych i wojskowych. Na temat tej reorganizacji kursują najrozmaitsze pogłoski“.

Trybuna Radziecka 4. XII. (Moskwa) zamieszcza p. n.: „Precz z rządem szubienicy w Polsce faszystowskiej“ odezwę C. K. polskiej partji komunistycznej. Odezwa ta zawiera protest przeciwko wprowadzeniu w Polsce sądów doraźnych i ostatnim egzekucjom, wykonanym na mocy wyroków tych sądów. „Sądy doraźne — głosi odezwa — mają za zadanie tępić w Polsce, oraz na ziemiach ukraińskich i białoruskich sympatje dla Sowietów i przejawy protestu przeciwko interwencji w Sowietach, przygotowywanej przez Polskę i Francję.“ W d. c. odezwa nawiązuje do wypadków na Dalekim Wschodzie i cytuje ustępy z artykułu Mackiewiczza i Studnickiego, które — zdaniem dziennika — mają być dowodem, iż marsz. Piłsudski nosi się z planami wojennymi przeciwko Sowietom. „Min. Zaleski cedzi fałszywe słówka o pokojowych tendencjach Polski wobec Sowietów, lecz nie wspomina ani słowem o tem, że po napadzie Japonji na Mandżurję marsz. Piłsudski wyruszył do Bukaresztu, aby ze sztabem rumuńskim omówić plany wspólnego zaatakowania Sowietów“. Odezwa stwierdza, że egzekucje na mocy wyroków sądów doraźnych są jaskrawą oznaką wzmożonych przygotowań do interwencji zbrojnej przeciwko Sowietom. Odezwa nawołuje w końcu do urządzania masowych wieców protestacyjnych nie tylko w Polsce, ale i zagranicą przed poselstwami i konsulataami polskimi.

ZAGADNIENIA OGÓLNE

SPRAWA ROZBROJENIA.

The Morning Post 4. XII. w koresp. z Genewy pisze, że oświadczenie Mac Donalda w sprawie składu delegacji brytyjskiej na konferencje rozbrojenia wpłynęło uspakajająco na atmosferę genewską. Ostatnie wypadki a m. inn. konflikt mandżurski przyczyniły się do tego, iż w kołach Ligi Narodów powstały wątpliwości co do pomysłności wyników konferencji. Decyzja Mac Donalda wystąpienia do Genewy doborowej delegacji jest interpretowana w Genewie jako wskaźnik, że W. Brytania zamierza podjąć inicjatywę w sprawie ograniczenia zbrojeń, a nie pozostawi kierownictwa pewnym państwom, których entuzjazm dla rozbrojenia wypływa z faktu, iż zmuszone są one naskutek postanowień traktatów pokojowych pozostawać w stanie uposledzenia.

The Morning Post 4. XII. w koresp. z Waszyngtonu pisze, iż wobec mianowania doborowej delegacji brytyjskiej na konferencje rozbrojenia, zapewne Hoover zamianuje Stimsona przewodniczącym delegacji amerykańskiej. Autor pisze, że przed mianowaniem delegacji brytyjskiej w Stanach Zjednoczonych kursowały pogłoski o zamiarze Anglii wystąpienia z propozycją odroczenia konferencji.

Kölnische Ztg. 4. XII. pisze: „Zajście w Trocadero było objawem, który z powodu swego charak-

teru międzynarodowego może pociągnąć w całym świecie najgorsze następstwa dla idei rozbrojenia. Czy zostało ono świadomie spowodowane przez jawnych i ukrytych zwolenników zbrojeń we Francji ze względu na zbliżającą się konferencje rozbrojenia, na której przecież może zapasć także decydująca wyrok co do oficjalnego stanowiska Francji? Nie można się obronić od tej myśli, gdy się czyta „dobrą radę“ takiego człowieka jak Hennessy. Czyżby ten był dyplomata tak niedyplomatycznie miał się zachować, iżby wypuścił z rąk tajemnicę kół wojskowych i popierających zbrojenia? Wówczas awantura w Trocadero uzyskałaby jeszcze większe znaczenie. Rząd francuski będzie musiał wyraźnie wypowiedzieć się przy sposobności w sprawie swego stanowiska co do rozbrojenia, jeżeli nie chce narazić się na zarzut, iż sztucznie wywołuje „gniew ludu“ przeciwko rozbrojeniu“.

FRANCJA A ANGLJA.

The Morning Post 4. XII. w art. wst. w związku ze sprawą reparacyj stwierdza z zalem, że wstępne rozmowy wykazały głęboką różnicę poglądów francuskich i angielskich. Należy się obawiać, że uporczywe obstawanie za tezą francuską mogłoby okazać się katastrofalne.

Izwiestja 5. XII. piszą: Nowy spadek funta an-

gielskiego jest poniekąd wynikiem zwykłych manewrów francuskich. Ilekroć rząd francuski zaczyna rokować z Anglią, banki francuskie atakują walutę angielską. Ostatni atak jednak, jak się zdaje, zawiódł. Anglicy — po wyrzeczeniu się waluty złotej — obojętniej, niż dotychczas, traktują spadek funta, który nie zagraża bezpośrednio ich zapasom złota. Spadek funta przynosi duże straty Francji, która posiada wielkie zapasy funtów. Bank Francji, aby uniknąć straty spowodowane spadkiem kursu funta fałszuje tygodniowe wykazy: funty podawane są w wykazach, przerachowane na franki francuskie, nie według kursu notowanego na giełdzie w dniu wykazu, lecz według kursu nominalnego przed zniesieniem parytetu złota. Cała prasa na świecie pisze o fałszowaniu wykazów Banku Francji, który dotychczas temu nie zaprzeczył. W Anglii liczą się z tem, że Francuzi rzucą na rynek zapasy złota dla podtrzymania kursu funta — czyli innymi słowy Francuzi będą ratować kurs funta, nie otrzymując wzamian żadnych kompensat od Anglii.

La Tribuna 3.XII. wskazuje na dalsze zawikłania finansowe, między Anglią, Francją i Holandją, jako wynik braku współpracy, pomimo ciągłych konferencji i komitetów, które mają złemu zaradzić. Zło tkwi w tem — zdaniem dziennika — że niema szczerzej chęci do współpracy między narodami.

IMPERJUM BRYTYJSKIE.

Le Temps 3.XII. twierdzi, że program rządu Mac Donalda co do statutu Indyi równa się przyrzeczeniu rozszerzonej autonomii politycznej i administracyjnej z zastrzeżeniem opieki brytyjskiej. Program ten nie zdoła jednak zadowolić nacjonalistów Indyjskich, jak również angielskich konserwatystów obawiających się umniejszenia autorytetu Wielkiej Brytanji. Mac Donaldowi udało się jednak, dzięki autorytetowi, jaki posiada, utrzymać powyższy program, co da mu możność działania, mimo nieudanej konferencji okrągłego stołu. Czas pokaże jak zareagują na program ten nacjonałiści hinduscy i do jakiego stopnia W. Brytanja będzie się musiała liczyć z ruchem agitacyjnym, który wybuchnie ponownie po powrocie Grandi'ego.

Corriere della Sera 2.XII. w art. wst. zwraca uwagę na potrzebę rozwiązania przez Włochy stosunków gospodarczych ze Wschodem. Zwłaszcza nadają się do tego Indje, rozluźniające stosunki z Anglią a posiadające wiele płodów surowych i potrzebujące wyrobów przemysłowych.

SYTUACJA POLITYCZNA I GOSPODARCZA W Z. S. R. R.

Trybuna Radziecka 3.XII zamieszcza szereg doniesień korespondentów z Odesy, Kijowa i Żytomierza, stwierdzających, iż polskie organizacje komunistyczne pracują wielce niedbale i nie prowadzą z należytą energią pracy społecznej w kierunku rozpowszechniania czasopism komunistycznych i lekceważą nawoływania władz partyjnych do podniesienia tempa pracy w warsztatach i fabrykach.

Sierp 4.XII (Charków) zawiadamia, iż 15 grudnia odbędzie się narada korespondentów polskich pism komunistycznych, a to celem omówienia zadań propagandy prasy sowieckiej.

Izwiestja 4.XII. informuje o złożeniu przez redakcję tego pisma ofiary w wysokości 1 miliona rubli na rozwój cywilnego lotnictwa. Redakcja pisma „Izwiestja” wzywa redakcje innych czasopism komunistycznych do składania ofiar na ten cel.

La Tribuna 3. XII. w art. wst. przypisuje duże znaczenie zjawisku, że Stalin się zgodził na sprzedawanie przez gospodarstwa zbiorowe ziemiopłodów, uzyskanych ponad ilość należną władzom. Jest to ustępstwo rządu wobec siły zbiorowych gospodarstw rolnych, które wobec rządu reprezentują większą siłę, niż byli przedtem chłopci jako jednostki. W ten sposób gospodarstwa zbiorowe, które miały służyć do złamania kapitalizmu, reprezentowanego przez chłopów, złamały wprawdzie chłopów, ale nie wyzbyły się ducha kapitalistycznego; ze stanowiskiem ich musi się rząd liczyć bardziej niż przedtem z chłopami.

PAŃSTWA BAŁTYCKIE.

Prasa litewska z 5. XII. w koresp. ag. „Elta” z Rygi, informującej o utworzeniu nowego rządu łotewskiego przez lidera stronnictwa postępowego Skujenieksa, podkreśla, że rząd ten został utworzony przez stronnictwa (katolickie i centrum), rozporządzające większością jednego głosu i przy poparciu stronnictwa nowoosadników; w ostrej opozycji do rządu znajdują się stronnictwa socjalistyczne i mniejszości narodowe. Przedstawiciel łotewskiego stronnictwa socjal-dem. Menders — po odczytaniu deklaracji nowego rządu — oświadczył, że socjaldemokraci nigdy nie zgodzą się na poparcie nowego rządu i będą prowadzili przeciwko niemu ostrą walkę. W tym samym duchu wypowiedzieli się przedstawiciele mniejszości narodowych, podkreślając, że „mniejszości narodowe Łotwy ignorują rząd Skujenieksa”. W d. c. ag. „Elta” przytacza streszczenie głosów łotewskiej prasy opozycyjnej, która przepowiedziała nowemu rządowi niedługi żywot i wytknęła mu bezsilność w zakresie wyprowadzenia Łotwy z kryzysu gospodarczego.

Lietuvos Žinios 4. XII. w art. wst. ostro atakuje prasę łotewską, a w szczególności wychodzące w Rydze dzienniki „Segodnia” (rosyjski) i Pedeja Briđi (antypolski), z powodu tendencyjnego przedstawiania obecnej sytuacji na Litwie. Dziennik podkreśla, że tylko łotewskie dzienniki demokratyczne podają prawdziwe informacje o Litwie.

Lietuvos Aidas 5. XII. staje w obronie prasy łotewskiej, natomiast zarzuca niesumiennosc i tendencyjność litewskiej prasie opozycyjnej, która ignoruje wszelkie poczynania rządu; jako dowód tego dziennik cytuje zbywanie przez tę prasę całkowitem milczeniem wyborów nowego prezydenta Litwy.

Prasa litewska z 4. XII. informuje o przybyciu na Litwę nowego nuncjusza papieskiego msgr. Arata.

Lietuvos Aidas 4. XII. w art. wst. informuje, że rząd litewski został zmuszony znieść — z powodu pogłębiającego się kryzysu gospodarczego — dodatki świąteczne urzędnikom państwowym wyższych kategorii, względnie zmniejszyć te dodatki pracownikom niższych kategorii.

Lietuvos Žinios 4. i 5. XII. informuje, na podstawie źródeł miarodajnych, o zamierzonej przez rząd litewski redukcji urzędników państwowych, a w pierwszym rzędzie mężatek. Dziennik ostro atakuje litewską prasę rządową z powodu rozmyślnego ukrywania przed społeczeństwem rzeczywistej sytuacji gospodarczej w kraju i przedstawiania jej wbrew rzeczywistości w barwach różowych; ostatnie niespodziewane posunięcia rządu dowodzą, że gospodarcza sytuacja Litwy jest katastrofalna.

